

Manifest en motiu del Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat (3 de desembre)

SOM PERSONES; NO ENS ETIQUETIS

Lleida, 2 de desembre de 2023

Les entitats lleidatanes que ens dediquem a l'atenció i l'acompanyament de les persones amb discapacitat, avui 2 de desembre, ens unim a la celebració del Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat, que se celebra el dia 3 de desembre.

Estem unides per defensar la igualtat i la no discriminació, perquè és un dret reconegut en la Declaració Universal dels Drets Humans i en la Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat. Tot i això, les persones amb discapacitat encara ens trobem amb importants discriminacions i etiquetes que ens limiten en drets, oportunitats i capacitats.

Per aquest motiu, avui, les persones amb discapacitat demanem el següent:

Volem que la societat tingui cura del llenguatge que utilitza per a parlar de i amb les persones. I que s'elimini l'ús d'etiquetes discriminatòries per referir-se a les persones amb discapacitat. Reclamem que se'ns tracti com a persones de ple dret que som, i no es refereixin a nosaltres com a discapacitades. Això facilitarà la nostra plena participació en la societat, a la vida civil, política, econòmica, social i cultural.

Demanem a tothom que eviti continuar amb els prejudicis que moltes persones encara tenen sobre nosaltres. Sigueu part del canvi. Sumeu-vos a la lluita de sensibilitzar sobre la importància del llenguatge inclusiu, un llenguatge que respecti i no discrimini a les persones.

Les persones amb alguna discapacitat hem de ser respectades com la resta de persones. Si ens etiqueteu, ens discrimineu. Tracteu-nos igual, no som més infantils, ni menys madures, ni menys capaces, simplement, de vegades necessitem que ens adaptin les coses o necessitem algun suport. Això també els hi passa a altres persones. No tots/es sabem de tot i no tots/es fem de tot. Tots i totes tenim pors, preocupacions, expectatives, emocions, desitjos, il·lusions, aspiracions. Valoreu-nos, teniu en compte també la nostra veu. Coneixeu-nos, confieu en les oportunitats reconeixent les capacitats.

No ens classifiquem. Dir-nos "discapacitat/da" només accentua la nostra discapacitat, la diferència, i la fa més visible.

Etiquetar-nos ens fa dubtar de les nostres decisions i també crea por i inseguretats a les nostres famílies. La societat transmet aquestes limitacions, sense ser conscient. Les etiquetes ens fan sentir malament.

Cal ser conscients que les etiquetes ens fan mal. Pensar-hi bé abans de parlar. Cal tenir empatia. Tots hem de ser tractats amb respecte.

Cal que la societat faci un canvi de mirada, per fer possible que totes les persones estiguin en igualtat de condicions i tinguin les mateixes oportunitats. Aconseguir que totes les limitacions puguin passar desapercebudes, que tothom tingui cabuda dins la normalitat.

Cal que es faci efectiva la reforma i el canvi de l'article 49 de la Constitució per eliminar la paraula "disminuidos".

Les persones amb discapacitat física o orgànica portem tota la vida lluitant per fer visible una realitat que pot semblar òbvia per a la majoria, però que, encara avui, es troba lluny de ser-ho per a tothom: no som disminuïdes, no som invàlides, no estem boges, i no som discapacitades... som persones.

A les persones amb problemes de salut mental se'ns hi atribueix característiques com boja, imprevisible, mandrosa, incapaces per treballar i prendre decisions, poc intel·ligents, agressives, etc. Etiquetes que no es corresponen amb la realitat, però que influeixen en les actituds i comportaments que la gent pugui tenir cap a nosaltres.

Cal avançar cap a una societat més igualitària, on es posi al centre la persona i no les seves condicions, l'estigma ens aïlla i ens discrimina. Donem visibilitat a la malaltia i fomentem la salut mental, això ens farà més lliures.

Sovint l'etiqueta és una manera per unificar un col·lectiu que no és en cap manera homogeneïtzable. La definició sí: sóc una persona amb discapacitat. Però per davant de tot, som persones. Deficient, paralític, minusvàlid, disminuït, subnormal, boig, malalt mental, anormal, especial, una benedicció... Són etiquetes que ens discriminen i ens ofenen. No ens etiquetis.

En primer lloc, has de conèixer a la persona i no et caldrà posar-li cap etiqueta. Les etiquetes poden estar molt allunyades de la realitat. Per això, no et fa falta cap etiqueta per a parlar de nosaltres. Perquè la discapacitat en si, no defineix a la persona. La defineix la manera en com tu la coneixes. Com amb tothom.

La nostra condició no ha de definir el que som, ni fer-nos mereixedores d'etiquetes, i molt menys, ha de causar que cap de nosaltres sigui objecte de cap mena de discriminació.

Demaneu que la terminologia que s'utilitza per parlar de les persones amb discapacitat no sigui despectiva i tampoc desfasada. De fet, no volem etiquetes! La societat avança i el llenguatge també. Les maneres de descriure la discapacitat d'una persona que s'usaven fa uns anys, ara poden resultar ofensives.

Promovem la diversitat. Tots som diferents. Som persones, part de la comunitat diversa. Som feliços, som com som, i el que volem és no ser discriminats/des. Volem igualtat d'oportunitats.

No ens posis etiquetes, perquè les etiquetes ens discriminen. Eliminem les barreres i les limitacions.

Junts, construïm un món més just i més inclusiu!